

Viure consisteix en acceptar definitivament la injustícia i el fracàs com aspectes quotidians.

Sí, avui deixeu-me manifestar aquest glaciari infinit on, com pedres vessant avall, esvare.

No patiu, no m'heu de convèncer del contrari, no ho intenteu.

Això esdevindria un miratge, aqueixa forma usual dels petits enganys que ens injectem per esperar-nos.

Ara mateix, em demanes què tinc clar?

T'ho diré: sobre un roc anònim la meua ment bascula mentre observe els vaivens de Jana i com s'esporga. Tan sols ella m'acompanya i no vol que res li justifique; és aquest l'íntim i únic calor en què accepte la vida, presència efímera en un paisatge on tot naufraga.

Ni cap seguretat, ni cap por ens inquieta: ella, moviment de qui em desprenc i dintre meu muda.

Existir en l'amor.

La resta, ja saps, literatura.